چھاپ غلام محمد نور محمد

یوسف نامہ
(کشمیری)

(حصہ دوم)

موسوم بہ

زین مزور

حسب فرمائش
فاروق اینڈ کو تاجران کتب سرینگر کشمیر
بہوری کدل

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

زنِ مزدور و طریقِ پد

بیکس احوال بادی کس
شکس لس ہے ایلا آئیہ ہے کنس

ہے وس دزمے ناره وس
آدے غریبی کی زه پیہ ہس

دوہہ اکہ داؤ زن مزدور کس۔ زین بوره الن گو سلیمانس سلیمان لعل اک بخشنس۔ داؤ زن مزدور گره کن پانس۔ زن مزدور لعل تل تھوون منزا انھس۔ تاره زن آسر دریاوس۔ تھوی تاره تره دریاوس انھ منزه لعل پیوس گرس آلیس۔ وون گتاه دواس اتس۔ دپون خدایا کت مصیبتس لو گتھس۔ ون کیاه وہ کالیحن عباس۔ تاره نزه ون لعل گوم دریاوس۔

ہے بس دزمے ناره وس
بے کس احوال باره کس
ہے [illegible] س

بیہ داؤ زن مزدور زن بلس [illegible] بوره الن [illegible]

بووہ مہ سلیمانس۔ نشو آتو سلیمانس سلیمانن وولنس
وَن زیُن مزورہ لعلس کیاہ کرکھس۔ دپونس باوشاہم
بلہ نہ پہ پوم نصیبس۔ دوہے پرہمنت زیُن مزور
کرنس۔ ہی وناں ہاداؤ سلیمانس۔ ڈاہٹون ما
آمومین تم دوہیم لعل دوتولس۔ زیُن مزوران لعس تل
تھون منز بستاس شکتیک بستا نیٹھہ والس
دلاہ گرکن باتس۔ تارہ تہ ٹھیک باٹھ دریاوس
منزیکن اسومین ہیدالس۔ نظر بیہ آسر پچھنی ترہ نمٹ
دت نوولس۔ بیہ ووتُ کو تاہ دوہالس اتس پوس
خوا پاک مصیبتس لہ گتھس۔ ون کیاہ دمہ سکا بچن
عیالس۔ زاہ تو پدپوم نصیبس۔

ہے شپس ونمے نادوس

بے کس احوال باوہ کس   ہے شپس ونمے نادوس

بیموداوہ زیُن مزوریس کاد دوبادس۔ ووت منز بختگس
زیُن پوداتن گوتن خیال بیہ دمہ سلیمانس۔ نشہ
ووت سلیمانس سلیمانن دوتولس ون مزورہ دوتاو

بچونیی کیاہ۔ ڈیئس پادشاہم ناؤمبا نویی سُلا آسوم
سُلہ ؤنہ ئس گوم شام۔ ئی ؤنان عادیہ ئس سُلیمانس
تم تریم لعل بخشنس۔ زُن مرؤتن لعل تُل تُھاؤن
پیندیں پشکسیچ چادرپٹھ ؤحتیس۔ دراؤگرہ گُن پانس
تادہ ٹھیک پاٹھ دریاکس ہینزپکین آسوس دریاؤس
نظر پیہ دردانہ عروکس ٹودس۔ تم جامہ ہت ٹودہ ہونس
پیہ ڈُن گوتاہ دوسس رانتی۔ ؤُپن خُدایا کتھ
مُصیبتس لگتھس۔ ڈن کیاہ کابچن دمعیالس۔ دراؤ
زُن مرؤدگرہ گُن پانس۔ گرہ ننہ گیتاہ پُلوس
کیاہ ٹیوگ کیاہ ٹیوزن مرؤدس۔ ہےؤعن دنمے ناڈہ ؤس
بےکس احوال بادے کس
ہےبسمؤنمے ناڈہ ؤس
ڈیئس حیت تھے نصیحت رٹ پانس۔ ننانہ ٹفدم
ٹیوپردکس۔ ظلمات پرسکندری یداسہ آنتس۔ دل فٹہ
زن مرؤدس۔ دعا منگون پاک یہ ودہ گادس۔ پاک ذاتن
دعا قبول کرتس شہرس ہو پادشاہ سابی دراہ مزعید گاہتس

ہُس آو سجدہ کُرنس پیٹھ آو ہمنس بوڈھ تس۔
پاسوانی آسٕت پادشاہی بنیے لیس۔
ذاتن مول تھو دل پھٹہ لس ہے وس دنمے نادٕ وس
بے کس احوال پاٹھے کس
ہے وس دنمے نادٕ وس

وُوہ اکھ سُلیمان دراو اُسیلس۔ دوت ہمزا کس شہرس اتہ اسہ امیر گوو غریب کُو دٕ رُف کران۔ یمن ہمزا آسہ غریب گاڈھا ہٕ زُ کو راہ رُف کران نظر پیہ غریب گاڈٕ ہانز کو دٕ۔ آسٕ ہے وپٹھس پادشاہ ہکھناہ خدمتس۔ گبرکوس سلیمانس وُین کیہ غریب گاڈٕ ہانز کو رمنا او خدمتس۔ ہی دنان دوت ہمزا کر شہرس۔ ترپٕس ٹھس حکم کرُن وزیرس۔ وزیرن بوت تغافل کرُنس پلہ تیشہ ہمد بیہ آس پانے دتھو بیٹھ دریاوس پھوی اتھرا وُن دریاوس۔ گاڈٕ آیہ مہر بنوت نیو تس۔ چھتہ کیا ہینو سُلیمانس۔ ہے وس دنمے نادٕ وس۔ اپار آسو کھان گاڈٕ ہانز اہ۔ اتہ وچھن سُلیمان نہ تھپ کُرتس نیون گرہ پانس۔ کنی کو دا اسس بخشش سُلیمانس۔ دُوہ اکھ لوگ سُلیمان دانہ موتہ لسن

وَدان وِدان بیٹھ کنزس نندِ ٹیس۔ دراوٗ سُلیمان زال
ڈُوٗپ ہت پیٹ ناوہ ہمس ییتھوی زال تراوٗن دریاوٗس
وٗکھ پوٗکھ گاڈاہ آیس۔ ڈیپ ہمن بابہ ییس۔ یا بہ چھین ثوٗلس
وٗموٗن نہ کینسہ خرید آسس۔ یہ رٹن پانس۔ ڈٗک
غریب گاڈہ ہانز کوٗرہ اتھہ۔ تمہ شکم پھوٗلس۔ شکم پھوٗہت
ولج اکھ ہیر گنڈیس۔ وڈن ہینس پنہ خاوندس سُلیمانس
سُلیمان پرزہ ناوٗ لاچن منز اکھس۔ ییہ تمی دوٗپ چھنہ
چھینہ پرزہ سوی تخت تلیع آیس۔ آیس یہ غریب
گاڈہ ہانز کوٗرا۔ وُچھن پانہ ابتدا تا انتہا یادوٗ زِ محشر
تراوُت نہ زاہ۔ کیازہ وتھ تان ثیی یوٗ لنتھس۔

ئی وتان حیرت آو کر پانس
ہے ویس نے ناوہ ویس
بیکس احوال یاوٗ کس ہے ویس نے ناوہ ویس

ژُن مُزو بطرق غزل

بیکس احوال یاوٗ کس ہے ویس نے ناوہ ویس

دوہا اکہ زن مزود دناڈیوں
ووت منز سوی جنگلس
سلیمان نن لعل اکھہ دولتس
دراوگرہ کن پانس
تارہ تمن ہتن دریاوس
ودن کوتاہ دوہلس پہ لتس
ودن خدایا کت مصیبتس لا کتھس

ہے وس دنمے نارہ وس
زن یوہ الن دتن سلیمانس
زن مزوین لعل تل نتھون منز الکھتی
منز تارہ تمن آسوس دریاوس
اکھہ منزہ لعل ہیوس گوس آلیس
ہے وس دنمے نارہ وس
ون کیاہ کالچن دمہ جیالس

تارہ ترہ ون لعل گوس دریاوس
ہے وس دنمے نارہ وس

غزل نمبر (۳)

دلک ولولہ راوہ راوان غریبی
دما غمس ینون جس نہ تھاون غریبی
کمن دردلن تندہ بارن عزیزن
تمتا دلک راوہ راون غریبی
کمن یاد باتن نہ خوشروی جوانن

ڈھوٹس پیٹھ ڈولن داوہ ناون غریبی
کمن صالحن نیک مردن تہ شانن
تھیل ڈود بدخوی یناون غریبی
کمن بیوقوفن کنوی عقلہ والن
وشفقت بندرہ الکھ دارہ ناون غریبی
دُدہ ناس تیھ پاٹھ گژھان دیو دارس
تیتھی پاٹھ زن سُسراون غریبی
شریفن تہ بدن خانہ والن
کمین کنوی سجدہ دیاون غریبی
کہن کمال انچ ہمت دیارہ والن
ہمت کنو ھلم دارہ ناون غریبی
گران پردہ پوشی چھ دولت امیرس
پیرن سنزِ بین یاوہ ناون غریبی
بین کرچھ دُرژان ہینی غریبس
یمن پتھ تہ نکھ راوہ راون غریبی
یکان فرشہ ملیٹھ دیارہ وال لوٹ لاگت

ٿڏ تا پکوڙي ٿاله ناوان غريبي
اڄهن منهن گذر ڏوباره والن ڇهه مسکين
زهر پي کسس کهياوه ناوان غريبي

يمن شوبه هي جاهي ٿهاون کهورن تل
کلس پيٺهه تن کهياره ناون غريبي

يمن شوبه هي پياله هت سرکه جوراو
تمن خون دل جياوه ناون غريبي

کران تو طامختس لدپ پختة لالن
سونس واره سرتل بناون غريبي

ليکن جهه يله وقت واتان برابر
پين ناو پاٿي ٽاون غريبي

پيت پياله صبر کيوان يله عزبين
کهن سوکرت تراوه ناون غريبي

سپد وقت نزديک تس تهوته آزاد
وچهک تخت ظالم گراون غريبي

غزل نمبر (١٤)

غنيمت ڄاڻ هي دم هاڻي آخر
ڇهو ڏينا تاڻ ٿن بازار آخر
مسافر ڇهو ڪ منزلاه رٽ هي دنيا
سفر ڪٿي ڪر ڪ رف آخر
نئس گر ڪهنس ڇهو ڏاٿهن تا قيامت نه
جمع سيدان سٿهاه ابا آخر
بلاشڪ پاٿهه هي دنيائي فنا ڙان
ڇهيئا اٿهي ڪڏي سماءا آخر
بلاشڪ پاٿهه هي دنيائي ڦنا ڙان
ڇهيئو اٿهي ڪڏي سماد آخر
جمع ڪر ڪر شمع آخر ڇهو سيدان
طمع سودي ڦه دنياداه آخر
ڪنوي ڄاڻ نيراوه ڻي هلپ مسافر
ڏيڪ ڇهو ڳي هم تم هنجهراه آخر
بهنت آمرت ڇهو لسو نڪس ٻڻت ڪهو
سيٿت ڪس ڳهي هي ميون ڪفتاه آخر

غزل نمبر (۵)

ول پیور گورہ گورہ دردانہ کرہ پو جانانہ میوں جھوک ڑی

دل جان پین قربان کرہ پو جانانہ میوں جھوک ڑی

گرہ بال ورداں مہر جانہ رائے اے مہ ولام دل

درہ دوہ گوم کتہ ٹھکانہ کرہ پو جانانہ میوں جھوک ڑی

دیوانہ کرلس ام شمع روین نورانہ مہ اد پہیو جانو

پروانہ لاگ گت یانہ کرہ پو جانانہ میوں جھوک ڑی

پیہ دردو غم جان سہ للہ نادم پوی تراوحش عمیدا

ڑی پیچ کس ست یانہ کرہ پو جانانہ میوں جھوک ڑی

بیچارہ دلدارہ آرہ جانے ودلس جیہم نار ھن

کوتاہ سائر گریانہ کرہ پو جانانہ میوں جھوک ڑی

غزل نمبر

لالکیاہ ڑہ گوری جانانہ میوں ڑی

ڑہ لالو دل کرت دلانہ میوں ڑی

گل و بلبل گمت دیوانہ ژھی پت
واللہ چھُو نہ پسند یارانہ میونی
نیا بے جانہ پیٹھ ام سنزتہ سامان
تہ نیتھنا یت بنک مہمان میونی
تر دژھم ژ دلہ قح پرت اسے
نیر شر کتھ نہ ژانی یان میونی
سنی کرم تھے جانی فراقن
ونے کو تاہ چھو بیڈ افسانہ میونی
مہ کینھ سہ مایہ چھو منو لو لہ ژود و
تہ شونی جان و دل قربان میونی
مروت کرتہ مہ ژھی چھو سہ امید وار
محبت چھو نہ اک وانہ میانی
تہ کر شعر وپ جانِ سوہ
نیے دلم تہ ین یہ دانہ میونی
یہ چھو سنا اک غلام تہ جانو سائر
تہ چھو کنہ بایہ پلہ سلطانہ میونی

غزل نمبر (٨)

ويئي سو ڇوٽي دلدار ليس پت اُدوم لڳيار
صورت تهنجي معلوم ڪرڻ ٻڌي سڀا تو هيو انهار

هاڻ جمال نازنين تراڏن رنگت آسمان زمين
چين پله کهارڪ برجبين اڏه وڌه ناڻن سماه

ڏٺس لاڳو ياري ڪره هاٿه ٻچي تياري
ڏٺم ڳوده ترا وساري اڏه ڪريم ڪتهه اظهار

ڏٺس انتهاه مهر نشش ٻرسا تهاه گراه راوه
ڏٺم ٻره ڪتهه هوش ڪر کتهه کتهت ڳرهه وشواه

ڏٺس پساڻ ڏه بان ٽٽوءِ آه ڏون ڇهو پيڪار
ڏٺم ڏه ڇهڪ ٻان نه ڇپا اهه ڏون دو ڪنيار

ڏٺم پين تصوير لٽ ڏٺم ٻه تهه سيس لٽ
جيڪ ڪره ته روزي ذلت پيه ڪتهه ٻيهه ٻار

ڏٺم ڏٺم ٿيهي ڏه لوڪ اگين ٿين ڏه
ڏٺم ڏون بله ڊهو ڪرهه ڊلس پهڻو ڪنهه ڪفار

دپہ نم یمن تہ میہ دمی لکھت پرت تحریر ہمی
دپوسن تی چشم منتظر گم پاہ ون سوعدہ اقرار
دپوسن وا صل بناو نم اکی دام وصلک چاو نم
زنس گندن بچھ تاو نم دپونم تراو نم دلدار
زندہ محمود جہ زندہ مران بچھ پانس سران پانن
کفن بسان جنازہ پان سمت ہت لکان دہزار

غزل نمبر (۸)

شاہ یوسف

خوبان عالم گیاہ چھپت تس شاہ یوسف
مہتل زن آسہ گاہ تراوان ماہ کنعانس
نیہ ژرہ پایو شکستی پادہ کنہ دیٹھ
تہ خوبن پان پای نازس شاہ یوسف
پادت گندت تلک لوکہ اندہ پہن
آو پانہ جبرئیل شاہن پادت شاہ یوسف

څو هلته ټینګ د امه هو ناه آسته د صحرا
والله مته تا ده وی پهیلش شاه یوسف
هر امه هیو داده یوسفه ګوهه جګرس سود
امه پتره داسی پره نشته د الیوس شاه یوسف
دراسی زن چهراه څانده نی کبا د پیټ
سن ته وکن ون دوان تس شاه یوسف
ادنیجه حسن ټیټ تا اوس مال و دولت
لی کینه متون سیمه داران شاه یوسف
تعریف یوسف ذو الجلال لکیه د قران
ون عیت و نو لی شاه لسو شاه یوسف

تمام شد یوسفنامه حصه دوم

ہر قسم کی سستی اور بارعایت کتابیں ملنے کا پتہ:

غلام محمد نور محمد تاجران کتب

مہاراج رنبیر گنج بازار شاخ مائسمہ بازار امیرا کدل

و کوہ نور پرنٹنگ پریس امیرا کدل

نیو پبلک پریس دہلی